

1. Mély - ség - ből hoz - zád ki - ál - tunk:
Nyisd meg a te fü - le - i - det,
Úr Is - ten, kö - nyö - rülj raj - tunk!
Hall - gasd meg kö - nyör - gé - sün - ket!
Mert ha te mind meg - í - té - led,
A - mit vé - tet - tünk el - le - ned,
Mind el - kár - ho - zunk e - lőt - ted.

2. Nagy a te irgalmasságod, / A bűnt Te megbocsáthatod; / Nincs nékünk semmi érdemünk, / Már semmi ártatlanságunk. / Nincs, ki kérkedjék előtted, / Félünk mindnyájan Tégedet, / És könyörgünk mi Tenéked.
3. Bízunk azért az Istenben, / És nem a mi érdemünkben, / Nyugodjék Őbenne lelkünk, / Ő légyen mi reménységünk; / Lám, nékünk nyilván ígéré, / Hogy akar oltalmunk lenni, / Azért higgyünk csak Őnéki.
4. Erősek legyünk hitünkben, / Bízunk csak az Úr Istenben; / Ne essünk Benne kétségben, / Ne szomorkodjunk lelkünkben. / Minden keresztyén hív légyen, / Ki megújult Szentléleken, / És bízunk csak az Istenben.
5. Ha minékünk sok bűnünk van, / Istennek több kegyelme van, / Ő irgalmának nincs vége, / Bár sok az emberek vétke. / Ő nékünk kegyes pásztorunk, / Ki őriz minket pokoltól, / És megment a kárhozattól.